

РЕШЕНИЕ

№ 3471

гр. София, 15.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 125 СЪСТАВ, в публично заседание на седемнадесети март през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: ЗОРНИЦА АНГ. ЕЗЕКИЕВА

при участието на секретаря ТЕОДОРА СТ. В.А
като разгледа докладваното от ЗОРНИЦА АНГ. ЕЗЕКИЕВА Гражданско дело № 20211110142073 по описа за 2021 година

Ищецът В. М. МЛ. извежда съдебно предявените си субективни права при твърденията за валидно сключен договор за посредничество с ответника ..., като твърди, че ответникът, съгласно договора се задължил да извърши определени действия по посредничество. Сочи, че на 22.2.2021г. сключил предварителен договор за продажба с продавач на недвижим имот, с който го свързал ответникът, както и заплатил на ответника дължимото по договора възнаграждение. Счита, че освен задължението да свърже купувач и продавач, ответникът имал и задълженията да подпомогне сключването на сделката, като за сключването на предварителния договор от ответника не били извършени никакви действия. Счита, че ответникът е имал задължението да оформя досиета на конкретни имоти, да извършва договаряне от името на потребителя на условия и сключване на посреднически договори с продавачи, осигуряването на набор документи, доказващи собственост или представителна власт, извършване на огледи. Твърди, че освен, че го свързал с продавача, ответникът не извършил нито едно от изброените действия. С оглед изложеното, счита, че ответникът е в частично неизпълнение на поетите задължения по договора, като не е представил имоти съгласно търсенето на купувача ; не е извършил, по негово желание, проверка на документите на продавача; не е осигурил организационното обслужване на сделката, до сключване на окончателен договор; не го е информирал за предлагане на имоти, по начин, какъвто прецени, или като предложи отчет. С оглед изложеното, като е заплатил пълното възнаграждение по договора, без пълно изпълнение от ответника, ищецът счита, че за него е възникнало правото да получи обезщетение за имуществени вреди, които оценява на 5000лева – част от дължимото се по договора възнаграждение, което твърди, че е платил, като се приспадне свършената от ответника работа . При условието на евентуалното

отхвърляне на този иск, предявява иск за признаване за установено, че договорът за посредничество, като сключен с потребител, е нищожен.

Ответникът .. оспорва иска като неоснователен, с доводи, че от изявлението на ищеца се налага извод, че договорът не е прекратен, нито развален, в него не е предвиден срок, не е възложено посредничество за конкретен имот, поради което и ответникът може да изпълни задълженията си по него. Оспорва се твърдението, че ищецът е придобил имот, представен от ответника. Ответното дружество счита, че за възникване на задължение за обезщетение е необходима покана. Оспорва се твърдението, че не е изпълнил задълженията си, като се сочи, че във връзка с изпълнението, ответникът е организиран оглед на имот - апартамент 12, в присъствието на ... – консултант при ответника; като ищецът, заедно със съпругата си, искал да „запази“ имота, но, тъй като собственикът отсъствал, ответникът насочил комуникацията за имота, който на този етап бил с акт - 15, към строителя, с който ответникът има договор за обслужване, като на 1.2.2021г., ищецът заплатил сумата 3912 лева на управителя на строителя, като гаранция за закупуване на имота. Ответникът счита, че по този начин се стигнало до преговори за закупуване на имота, като уговорените условия за депозит са постигнати в проекта на предварителен договор, подготвен от служителя на ответника- ..., в който договор е вписана ролята на ответника като посредник. Ищецът подписал предварителния договор, след което служителят го занесъл при управителя на фирмата. Продавачът се завърнал и също подписал предварителния договор. След подписването му, ищецът подписал протокол за извършена услуга от 23.2.2021г., в която декларирал, че приема без забележки и възражения извършената от ответника услуга и, при издадена фактура за възнаграждението, ищецът го заплатил без забележки. При сключването на предварителния договор, .. съдействала на купувача с предоставянето на документи на банков посредник, защото покупката щяла да се осъществи с банков кредит, като посредникът бил избран от ищеца. Сочил, че до сделка не се стигнало. .. изпратила на имейл на кредитния посредник, на 1.2.2021г. документите за имота. С оглед изложеното, счита, че е изпълнил задълженията си по договора, че възнаграждението му се дължи само ако имотът, който се придобива от ищеца, е предоставен от ответника, за самото предоставяне.

По евентуалния иск, оспорва твърдението за значително неравновесие между задължението на търговеца и потребителя, с довод, че възнаграждение ще се дължи само при сключване на договор / и предварителен/. Ако разпоредбата на чл.4,5 от договора е нищожна, то и ще се отрече същността на посредническата дейност, а дори да се приеме нищожност на конкретната разпоредба, на основание чл. 146,ал.5 ЗЗП, това не води до нищожност на целия договор.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства по свое убеждение и съобразно чл. 235 ГПК във връзка с наведените в исквата молба доводи и възражения на ответника, намира за установено следното:

С определението по чл.140 ГПК, обявено за доклад без възражения на страните, е отделено за безспорно и ненуждаещо се от доказване, че на 30.1.2021г. ищецът В.М. и ответното дружество сключили договор за обслужване на купувач , при посочено лице за

контакт от ответника - ..., че на 1.2.2021г., ищецът е сключил договор за депозит със строител /инвеститор .., представлявано от управителя .., по силата на който ищецът е предал на ЕООД в срок до 2.2.2021г. сумата 3912 лева депозит за закупуването на апартамент 12 при продажна цена 100700евро, за което инвеститорът поел задължението да не предлага имота на други купувачи, че на 22.2.2021г. ищецът и .. сключили предварителен договор за покупко – продажба на същия имот, при уговорена продажна цена 100700евро, като в предварителния договор е налице вписване /чл2,11/, че купувач и продавач признават ролята на ответника за свързването и като страни по този договор; както и че на 22.2.2021г., ответникът получил от ищеца сумата 7090,27 лева, при вписано основание „предварителен договор от 22.2.2021г.” което съставлява пълно плащане на възнаграждение по договора за посредничество. С протоколно определение от 10.2.2022г., в което е проведено първото по делото о.с.з. и е изготвен доклад на делото, е отделено за безспорно и ненуждаещо се от доказване по делото, също, че ответното дружество е „свързало“ купувач и продавач, като към определението по чл.140 ГПК, е извършено допълнение с вписване на твърденията на страните по допълнителни молби: твърденията на ответника, че е изпълнил договора за посредничество чрез организиране на оглед на имота; негов служител – .. е подготвила предварителния договор, подписан от ищеца, същият служител го е занесъл на представител на продавача, твърдението, че ищецът е подписал договор за извършена услуга на 23.02.2021 г; .. съдействала на ищеца за документи пред кредитен посредник, изпратила на посочен от ищеца кредитен посредник документите на датата 01.02.2021 г.

Вписани са твърденията на ищеца, че тъй като ищецът е закупил апартамент без ответникът да е изпълнил докрай задължението си по договора, то и изпълнението е невъзможно и следва да се счита договора прекратен по право на основание чл. 89 ЗЗД; Ищецът не твърди пълно неизпълнение по договора и именно в тази връзка претенцията за връщане на даденото не е за цялата сума, както и оспорването на подпис, направено с молбата от 04.02.2022 г. на протокола, представен от ответника с отговора на исковата молба в заверен препис на л. 44 от делото и, връзка с евентуалния иск, ищецът твърди, че ответникът е следвало да извърши конкретни действия по посредничество, за да е налице изпълнение на задължението му, за което да му се дължи възнаграждение.

При двустранните договори общото правило е, че рискът се носи от длъжника. То се съдържа в чл. 89 ЗЗД, като изречение първо регламентира последиците при пълна невъзможност за изпълнение, а изречение второ - при частична такава. Съгласно, чл. 89, изр. 1-во ЗЗД, при пълна невъзможност за изпълнение, с настъпването ѝ договорът се прекратява по право занапред, страните се освобождават от задълженията си, като рискът се носи от длъжника, тъй като понесените от него вреди остават за негова сметка.

В случаите, в които рискът се носи от кредитора (чиято престация е възможна), не могат да се приложат правилата на чл. 89 ЗЗД, тъй като те уреждат последиците при носене на риска от длъжника. Развалянето на двустранен договор по чл. 89, изр. 1-во ЗЗД е следствие на това, че рискът от случайното събитие по този договор тежи върху длъжника - върху страната, която се освобождава от задължението си, поради обективна невъзможност

то да бъде изпълнено. Тъй като рискът е за длъжника, той не може да получи насрещната престация, поради което задължението на другата страна по договора също се погасява, предвид синалагматичната връзка между престациите на страните. Именно с оглед на това, когато рискът при пълна обективна невъзможност за изпълнение е за длъжника, правилото на чл. 89, изр. 1-во ЗЗД предвижда, че договорът се прекратява по право. Когато обаче кредиторът носи неблагоприятните последици от случайното събитие, тъй като задължението му не е погасено, поради обективна невъзможност, той следва да го изпълни, но срещу него няма да получи (изцяло или частично) изпълнение от другата страна по договора. Ето защо, когато рискът е за кредитора, договорът не се разваля (прекратява) по чл. 89, изр. 1-во и 2-ро ЗЗД. Относимо към делото, прекратяването на двустранния договор по право въз основа разпоредбата на чл.89 ЗЗД е предвидено, когато рискът от невъзможността за неизпълнение на задължението е за длъжника. Не е така в настоящия случай – ищецът твърди неизпълнение, тъй като е закупил имот въпреки че ответникът не е изпълнил пълно задълженията си по договора, което не сочи на обективна невъзможност.

В случая, тъй като ищецът не е оттеглил твърденията си за частично неизпълнение, приложима е именно разпоредбата на чл.79,ал.1,пр.2 ЗЗД, поради следното. Когато едната страна по двустранен договор е изпълнила задълженията си по него, а другата не е, изправната страна има право, съгласно цитираната разпоредба, да поиска : реално изпълнение, или обезщетение за неизпълнение, както сочи законът, което всъщност съставлява обезщетение вместо изпълнение. Това обезщетение е компенсаторно, същото се следва, респективно може да се претендира, когато интересът на кредитора за реално изпълнение е отпаднал. Тези обстоятелства твърди ищецът – че въпреки, както се твърди, липсата на пълно изпълнение по договора от страна на ответника, договорът е изпълнен частично.

Задълженията на ответника по договора за посредничество са: да представи имоти съгласно търсенето на купувача, да извърши проверка на избрания имот при желание на купувача, по представени от собственика на имота документи към сключване на предварителен и окончателен договор; да осигури организационното обслужване на сделката до сключването на окончателен договор; да информира купувача за предлагането на имота по начин, какъвто прецени, или като изпраща отчет за пазарно предлагане. Купувачът се е задължил да подписва регистър на предлаганите имоти за всеки имот, посочен от ищеца, както и да го информира при придобиване на имот без посредничеството на ищеца и прекратяване на търсенето си. Съгласно чл.4,3 от договора, купувачът се задължава да плати на посредника еднократно възнаграждение при придобиване на имот, представен от ищеца, в деня на сключване на предварителен договор, а ако такъв не се подписва – в деня на придобиване на имот, представен от ищеца /чрез сключване на окончателен договор или по друг начин/. Размерът на възнаграждението е 3 % без ДДС от продажната цена на имота, но не по – малко от 600 евро. Съгласно разпоредбата на чл-4,4 от договора, страните се съгласяват след проведено изрично допълнително договаряне и отчитайки особеностите на конкретния случай, че по време на действието на настоящия договор или в срок от 12 месеца след прекратяването му, купувачът няма право лично или чрез свързано с него лице да придобие имот, предложен от посредника, без посредничеството на ищеца, и ако стори това, ще се счита за опит купувача недобросъвестно да избегне заплащането на възнаграждение, като съгласно разпоредбата на чл.9,2 от договора, в случаите по чл-4,4 от договора, купувачът дължи неустойка от 4 % от продажната цена, посочена в настоящия договор. В разпоредбата на 4,5 е вписано, че

възнаграждението по чл.4,3 от договора се дължи поради самия факт на свързване на страните по сделката.

Ищецът е представил декларация по чл.42,т.2 ЗМИП, както и договор от 1.2.2021г. за депозит, сключен между ищеца и инвеститора „...“, представляван от ..., с който договор, ищецът предава на инвеститора сумата 2000евро за срок до 2.2.2021г. – депозит за закупуване на ап.12. В договора е посочена продажна цена на апартамента- 100700евро.

Ответникът е представил фактура № 3918/23.2.2021г. за сумата 5908,56 лева без ДДС, в която е вписано основание „комисион покупка недвижим имот в София“, за сумата 7090,27 лева с ДДС, както и протокол за извършена услуга от същата дата, в който е вписано, че възложителят - ищец приема без възражения и забележки извършената посредническа услуга по договора във връзка със закупуване на имот с адрес ..., страните не променят т.4/1/ и /2/ от договора, като във връзка с предходното, ищецът се задължава да плати в срок до 23.2.2021г. възнаграждение от 7090,27 лева с ДДС. Подписът, който изглежда да е положен от ищеца, е оспорен от ищеца, като с определение от о.с.з., съдът откри производство по оспорването. От неоспорената от страните и приета от СРС съдебно – почеркова експертиза се установява, че подписът под „възложител“ не е на ищеца, поради което и на основание чл.194,ал.3 ГПК, оспорването следва да се приеме за доказано, като документът следва да се изключи от доказателствата по делото. Ищецът е представил разписка за плащане на сумата 7090,27 лева, на 23.2.2021г.

По делото е представена електронна справка за изпращани и получавани имейли, от която е видно, че на 9.12.2021г., в електронна поща на ответното дружество от . е постъпил имейл с документи /посочено е „Документи Магнолия“, като този имейл с прикачените документи е препратен от ... на лице - служител на ответното дружество /адресът на електронната поща завършва на address.bg/. От самия имейл е видно, че на 1.2.2021г., документи от електронна поща, която завършва на address.bg, са изпратени и на velev@era.bg.

Ответното дружество, към електронната справка за изпращани и получавани имейли, е представило и разрешение за строеж, издадено през 2019г., препис на нотариален акт от 11.11.2019г., с който съсобствениците на дворното място . учредяват на приемателя „...“, представляван от ..., правото на строеж за острояване на жилищна сграда, като за е запазен ап.12. На 22.2.2021г. ищецът и са сключили предварителен договор за продажба на същия имот - Апартамент 12, при посочена продажна цена 107000евро, при срок на окончателния договор 30.4.2021г.

Пред СРС са разпитани свидетели, и ищецът е изслушан лично.

Свидетелят ..., който работи на длъжността „кредитен консултант“ в „...“ консултирал ищеца за необходими документи за получаване на банков кредит за покупка на имот, която не се състояла. Във връзка с имота, предмет на предварителен договор от 2021г., ищецът отново го потърсил за консултация за банков кредит. Общували предимно по електронна поща и телефон. Свидетелят предоставял на ищеца информация какви документи са му необходими, цялата процедура по кандидатстване на кредита минала през него. Необходимите документи били осигурени от адвоката на собственика и самия собственик. Единственият контакт, който свидетелят сочи, че имал с брокера на ищеца, е две телефонни обаждания и имейл /свидетелят сочи, че от февруари 2020г., като е възможно и обяснимо годината да се греши от свидетеля/, с който имейл получил проект за предварителен

договор. Присъствал на нотариалното изповядване на сделката.

Свидетелят . близък приятел на ищеца, предава собствените, на ищеца думи. Единственото непосредствено впечатление свидетелят сочи на възприятието на ищеца на обявата за имота, от ищеца. Останалото изложено от свидетеля, са думи на ищеца.

Свидетелят ... , консултант при ответното дружество, е лицето, работило по договора за посредничество с ищеца. Свидетелят сочи, че ищецът ѝ предоставил контакт на кредитния си консултант /Велев/ – електронна поща, на която тя препратила документите /5-6 документа – разрешение за строеж, архитектура, договор за покупка на земята, която ставала собственост на инвеститора – строител, акт 14/ за харесания от ищеца имот. Свидетелката подготвила предварителен договор, който бил подписан от ищеца, след което тя го занесла в офиса на инвеститора и след пристигането на собственика на имота, същият бил подписан от него. Свидетелят сочи, че не помни ищецът да е подписвал документ за проведения оглед, но със сигурност огледът е вписан в електронния регистър на ответното дружество. Ищецът платил възнаграждение, не е имал възражения.

Описаните обстоятелства установяват пълно изпълнение на договорните задължения на ищцовото дружество, което обосновава възникване на задължение за плащане на уговореното възнаграждение. От съдържанието на договора е несъмнена волята на страните възнаграждение да се плати само в случай на осъществена продажба на имота и то от продавач, който е бил представен от ищеца. Според клаузата на т. 4.7 от договора, възнаграждението се дължи поради самия факт на свързване на страните по сделката. „Свързване” би означавало предоставяне на информация на купувача кое лице продава имота, както и негов контакт. От представените писмени доказателства се установи, че ответното дружество е свързало ищеца и продавача на имота – предоставило е на ищеца информация кое лице е продавач. На следващо място, ответното дружество, чрез своя консултант и лице, определено в договора за посредничество – ..., е изпратило на кредитния консултант на ищеца необходимите документи за кандидатстване за банков кредит от ищеца. Този извод се обосновава от представеното извлечение от електронна поща, от което е видно, че на 1.2.2021г., .. е препратила на Велев, кредитният консултант документите за имота и изложеното в о.с.з. от свидетеля ... Дори при прилагане разпоредбата на чл.172 ГПК, поради обстоятелството, че свидетелят работи при ответното дружество, при липсата на други доказателства, че ищецът или кредитният му консултант са поискали изпращането на документите от ответника, следва да се приеме за доказано твърдението на ответника. Обстоятелството кое лице е препратило, респективно – събрало необходимите документи за сключване на окончателен договор е относимо към едно от поетите от ответното дружество с договора за посредничество задължения, а именно, при поискване от ищеца /което следва да се приеме, че е извършено/ да осигури организационното обслужване на сделката/ . Изпълнението на това задължение се доказва и със събраните доказателства, ангажирани и от двете страни, че .. е подготвила проекта на предварителен договор за имота.

При съвкупното обсъждане на изложеното, следва да се приеме, че процесният имот е бил закупен от ответника, поради осъществено посредничество за сключване на сделката,

като обстоятелството, че ищецът не е подписал регистър за имотите, както и че не му е предоставен и друг имот следва да се приеме през призмата на чл.87,ал.4 ЗЗД. Подписването на регистър на предложените имоти е с оглед доказването изпълнението на задължението на ответника да предостави имоти за оглед. Двете страни не спорят, че ответното дружество е предоставило закупения имот за оглед. Относно възражението на ищеца за частично неизпълнение по договора, тъй като е предоставен само един имот- видно от свидетелските показания, и от самите твърдения в исковата молба и изложени от ищеца, още първият имот е харесан от ищеца.

С оглед на изложеното, се налага изводът, че ответникът е изпълнил същинските си задължения по договора за посредничество, затова искът за заплащане на обезщетение по чл.79,ал.1,пр.2 ЗЗД за заплащане на обезщетение за неизпълнение, е неоснователен.

-

По евентуалния иск за признаване договора за нищожен. Ищецът счита, че договорът е сключен при наличието на неравноправни клаузи – разпоредбата на чл.4,ал.5 /която предвижда заплащане на възнаграждение само при свързване на страните по сделката/. По възражението за недействителност, съдът намира следното. Действително, договорът е изготвен предварително от ответника, ищецът е потребител по смисъла на §13, т.1 ДР на ЗЗП, а ответникът – „търговец” по смисъла на §13, т.1 ДР ЗЗП. Клаузата предвижда заплащане на възнаграждение само за „свързване” на страните по бъдещата продажба, като препраща към разпоредбата на чл.4,3 от договора, в която е предвиден пълният размер на възнаграждението.

Разпоредбата на чл.143,ал.1 ЗЗП въвежда легална дефиниция на понятието „неравноправна клауза „, като „ уговорка във вреда на потребителя , която не отговаря на изискването за добросъвестност и води до значително неравновесие между правата и задълженията на търговеца/.../. Разпоредбата на чл.143,ал.2 ЗЗП неизчерпателно урежда хипотези, при които клаузата би била неравноправна. При преценка относно валидността на клаузата и относимостта на това обстоятелство към валидността на целия договор, следва да се държи сметка за характера на правоотношението, видът на услугата, обстоятелствата, свързани със сключването на договора към датата на сключването му, заедно с останалите клаузи на договора /чл.146,ал.1/, като е налице пречка основния предмет на договора да бъде обект на преценка за неравноправност, съгласно разпоредбата на чл.146,ал.2 ЗЗП. Въз основа на следните правно – релевантни обстоятелства, следва да се държи сметка, че основният предмет на договора за посредничество е самото посредничество, а не заплащането на възнаграждение, както сочи ответното дружество в писмените си бележки. Заплащането на възнаграждение е последица от изпълнението на основното задължение на ответника да посредничи за конкретните действия, за които договорът е сключен, поради което и не е налице отрицателната материална предпоставка, предвидена в чл.146,ал.2 ЗЗП.

Характерът на правоотношението и видът на услугата са видни от поетите задължения на страните – ответникът има задължения с продължително изпълнение, включващи поредица от действия, които ответното дружество дължи да изпълни на ищеца –

предоставяне на имоти за оглед, проверка на документите на продавача, съдействие с документацията; да осигури организационното обслужване на сделката до сключването на окончателен договор; да информира купувача за предлагането на имота. Купувачът има едно същинско задължение по договора – да заплати възнаграждението, и едно несъщинско – да информира посредника, ако е придобил имот без негово посредничество.

Видно от атакуваната разпоредба на чл.4,5 от договора, пълното възнаграждение се дължи въз основа на самото свързване на страните по сделката. Това означава, че е сключен предварителен или окончателен договор за имот, за който страните по сделката са свързани от посредника. Видно от разпоредбата на договора /чл.9,2/, в случаите на т.4,5, купувачът дължи неустойка в размер 4 % от продажната цена, посочена в този договор. Доколкото разпоредбата на чл.4,5 препраща към 4,3, се налага извод, че това възнаграждение от 3 % от продажната цена, се дължи заедно с неустойката от 4 % от продажната цена.

С оглед изложеното дотук, се налага изводът, че предвиденото в разпоредбата на чл.4,5 от договора предвижда основание, посредникът да не изпълни повечето от същинските си задължения по договора за посредничество – след „свързването” на страните, посредникът може да не съдейства на купувача, нито да проверява документите на продавача, да не осигури организационното обслужване на окончателния договор. Същевременно, има правото да претендира пълното плащане, при условие, че не е изпълнил всичките си задължения. За потребителя не е предвидено съответно условие по договора /например, отбив от възнаграждението, тъй като задължението на ответника не са изпълнени изцяло/. Следователно, разпоредбата е неравноправна, защото, като едновременно води до значително неравновесие между правата на страните по договора, същата е във вреда на потребителя и не отговаря на изискването за добросъвестност, което се дължи от търговеца в качеството му на професионален посредник и лице, изготвило предварително договора за посредничество, при което клаузата не е индивидуално уговорена с ищеца – потребител.

Възражението на ответника е за приложимост на разпоредбата на чл.146,ал.5 ЗЗП, тъй като договорът може да се приложи и без оспорената, неравноправна клауза. Съдът споделя този извод, тъй като без наличието на оспорената клауза, договорът може да бъде изпълнен и от двете страни – за ищеца, в сила ще е разпоредбата на чл.4,3,1, която го задължава да плати възнаграждението в деня на сключването на окончателен или предварителен договор, неговият размер е посочен в разпоредбата на чл.4,3,2 от договора, а за ответника – основните му задължения са посочени в разпоредбата на чл.2 от договора.

С оглед изложеното, искът за признаване на целия договор за нищожен, следва да се отхвърли, на основание чл.146,ал.5 ЗЗП. Тук е моментът да се посочи, че нито с исковата молба, нито с молба – уточнение по делото, нито в първото по делото о.с.з., ищецът е уточнявал, че предявява втори установителен иск, за признаване нищожността само на атакуваната клауза, поради което и формулираният петитум в писмените бележки, затова не може да се удовлетвори.

Относно разноските в производството:

-

При този изход на спора, ищецът следва да възстанови разноските на ответника, сторени във връзка с основния предмет на спора. Ответникът претендира 1200 лева адвокатско възнаграждение.

По възражението за прекомерност, направено в хода на устни състезания. По договора за правна защита, ответникът е заплатил сумата 600 лева главния и сумата 600 лева за евентуалния иск. Разпоредбата на чл.7,ал.1,т.4 НМРАВ предвижда минимален размер на възнаграждение при неоценяеми искове, от 600 лева, а относно оценяемия иск, съгласно разпоредбата на чл.7,ал.2,т.2 НМРАВ, минималният размер възлиза на 580 лева, с оглед на което възражението е неоснователно.

На ищеца следва да се присъди платеното възнаграждение за депозит за СТЕ, тъй като същото е платено за „производството в производството“ – във връзка с направеното оспорване на документ, което е доказано.

При тези мотиви Софийски районен съд

РЕШИ:

ПРИЗНАВА, на основание чл.194,ал.3 ГПК, оспорването на подписа, положен от В. М. МЛ. ЕГН ***** под протокол за извършена услуга от дата 23.2.2021г. , представен в оригинал от ответника , намиращ се на лист 82 от делото, за доказано.

ИЗКЛЮЧВА протокол за извършена услуга от дата 23.2.2021г. на лист 82 от делото, от доказателствения материал по делото.

На основание чл.194,ал.3,изр.2 ГПК, след влизане в сила на решението, заверен препис от решението и оспорения документ ДА СЕ ИЗПРАТИ НА СРП.

ОТХВЪРЛЯ предявения от В. М. МЛ. ЕГН ***** с адрес против иск с правно основание чл.79,ал.1,пр.2 ЗЗД за заплащане на сумата 5000 лева – обезщетение за частично неизпълнение на договор за обслужване на купувач, сключен на 30.1.2021г..

ОТХВЪРЛЯ предявения от В. М. МЛ. ЕГН ***** с адрес против иск за признаване за нищожен, на основание чл.143,ал.1 ЗЗП, на договор за обслужване на купувач, сключен на 30.1.2021г.

ОСЪЖДА В. М. МЛ. ЕГН ***** с адрес да заплати на сумата 1200 лева разноски по делото.

ОСЪЖДА “.....” АД ЕИК .. да заплати на В. М. МЛ. ЕГН ***** с адрес сумата 300 лева депозит за вещо лице, назначено във връзка с оспорването по чл.193 ГПК.

Решението подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в 2-седмичен срок от връчването му на страните.

СЪДИЯ:

Съдия при Софийски районен съд: _____